

credits

tekst en regie

Piet Arfeuille naar Sophocles

cast

Soufiane Chilah, Dries De Sutter, Elien Hanselaer, Gorges Ocloo, Lauranne Paulissen, Joren Seldeslachts, Timo Sterckx en Loes Swaenepoel

dramaturgie

Klaas Tindemans

scenografie

Amber Vandenhoeck

licht

Mark Van Denesse

kostuums

Lieve Pynoo

productieleiding

Rik Teunis

regie-assistentie

Frédérique Vansteenwegen

technische realisatie

Amber Vandenhoeck, Lies Van Loock, Rik Teunis, Wim Loobuyck, Joost Coorevits, Helmi Demeulemeester, Tijs Michiels, Katia Claeys en Martine Blauwet

communicatie

Marlies Corneillie

fotografie

Fred Debrock

met steun van Tax Shelter Belgium

Wat denk jij ervan?

We zijn benieuwd naar wat jij van *Europa in de herfst* vond. Vertel het ons, graag!
Dat kan op de Facebookpagina van Theater Malpertuis.
www.facebook.com/TheaterMalpertuis

Oedipus in Kolonos & Antigone

Wanneer hij ontdekt dat hij z'n vader vermoord heeft en met z'n eigen moeder getrouwd is, steekt koning Oedipus zich uit wanhoop de ogen uit. Door zijn zwager Kreon en zijn beide zonen Polyneikes en Eteocles wordt hij verbannen uit Thebe, de stad die hij 20 jaar succesvol geregeerd heeft. Blind en dakloos zwerft hij rond met z'n dochters Antigone en Ismene tot hij in Kolonos aankomt.

Kolonos is een voorstadje van Athene, waar de gastvrijheid hoog aangeschreven staat. Oedipus vraagt er politiek asiel aan. De jonge koning Theseus staat hem te woord. Al spoedig blijkt dat Oedipus' beweegredenen niet louter nobel zijn.

Intussen heeft zich in Oedipus' thuisstad Thebe de strijd ontketend tussen zijn twee zonen, die azen op de opvolging van hun vader. Diplomatieke onderhandelingen die nu eens strategisch dan weer verhit zijn, proberen het onheil van een oorlog af te wenden. Tevergeefs. In Thebe worden de wapens ter hand genomen en de twee zonen van Oedipus sneuvelen.

Daar begint de vermaarde *Antigone*-tragedie waarin een zus ijvert voor het respectvol begraven van haar gesneuvelde broer. Kreon, die intussen het regentschap van de stad heeft overgenomen, heeft namelijk een andere begrafenis in gedachten voor beide broers. Antigone verzet zich daartegen en voert haar strijd tot het uiterste.

rolverdeling

Oedipus in Kolonos

Oedipus, gewezen koning van Thebe
Theseus, koning van Athene
volk van Athene
Kreon, schoonbroer van Oedipus
Ismene, dochter van Oedipus
Polyneikes, zoon van Oedipus
Antigone, dochter van Oedipus

Joren Seldeslachts
Timo Sterckx
Soufiane Chilah
Gorges Ocloo
Lauranne Paulissen
Dries De Sutter
Elien Hanselaer

Antigone

Kreon, koning van Thebe
politici van Thebe

Gorges Ocloo
Dries de Sutter, Timo Sterckx,
Joren Seldeslachts & Loes
Swaenepoel
Elien Hanselaer
Lauranne Paulissen
Soufiane Chilah
Loes Swaenepoel

Antigone, dochter van Oedipus
Ismene, dochter van Oedipus
Haimon, zoon van Kreon
Teresias, de ziener

Piet Arfeuille over *Europa in de herfst*

“Naarmate ik vorderde met de voorbereidingen van *Europa in de herfst* werd het me steeds duidelijker dat ik geen documentaire voorstelling wou maken. Krant en televisie geven ons al voldoende informatie en beschouwbare kwaliteit. Bovendien ontdekte ik dat de grote machinaties in de politiek niet louter Europees zijn, maar eigenlijk des werelds. De cruciale vragen zijn zo oud als de wereld zelf en refereren dan ook onmiddellijk aan de oeroude thema's uit de Griekse tragedies.

In de plooiën en kieren van *Oedipus in Kolonos* en *Antigone* (Sophocles) spelen alle thema's die ook in de wereld van vandaag spelen. In beide tragedies staat de verhouding tussen het politieke en het persoonlijke centraal.

De politieke bedrijvigheid wordt getekend in al haar oprechte ambitie, maar ook in haar ontsporing. Wanneer wordt retoriek emotionele chantage? Hoe snel komt de integriteit in gevaar bij politieke plannenmakerij? En wanneer worden persoonlijke vendetta's vertaald in politieke strategieën die de hele wereld kunnen meesleuren in het verderf?

Het wederzijdse vertrouwen tussen politicus en burger lijkt zoek. Van de burger - zo lijkt het - wordt meer en meer volgzaamheid verwacht. In *Antigone* wordt daartegen ingegaan: 'Als een wet het volk niet dient, is het geen goeie wet, maar een regeltje, een plagerij, een sanctie.'

Maar ook de politicus is steeds meer beknot in z'n vrijheid. Door de dwingende continentale regelgeving - en het geld dat daarmee gemoeid is - heeft de nationale politicus over veel cruciale zaken niets meer te zeggen. Nog nooit eerder is er in de politiek zo veel gedebatteerd over humaniteit en identiteit. 'Wie hoort er bij en wie niet? Zijn we een open of een gesloten maatschappij?' Dat is nu de discussie geworden.

Te midden van die complexiteit, stelt Antigone een gebaar: tegen het verbod in legt ze een laken op het naakte lijk van haar gesneuvelde broer. Het is een geëngageerde daad die zowel aan het persoonlijke raakt als aan haar plicht als burger. Dat is voor mij hoopgevend.”